ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ ΠΟΛΛΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΥΜΩΝ ΤΑ ΕΤΗ

ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περίοδος Α'. — Έτος Γ'. Άριθμός Φύλλου 108 | Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ | ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ : Ἰούνιος — Ἰούλιος 1958 | Γραφεῖα : Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

Η 14η ΙΟΥΛΙΟΥ

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἰς ἐποχὴν μεγάλης δοκιμασίας διὰ τὴν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα, ἡ ἐπέτειος τῆς ἁλώσεως τῆς Βασιλίδης πρέπει νὰ ἑορτάζηται ἀπὸ ὅλα τὰ ἐλεύθερα Κράτη ὡς ἡ καὶ ἐξοχὴν ἑορτὴ τῆς κατακτήσεως τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ἡ ἅλωσις τῆς Βασιλίδης ἀπελέσε τὸ πρῶτον μεγάλο βῆμα, τὸ ὁποῖον ἡ ἀνθρωπότης ἔκαμε πρὸς εὐγενεστέραν διαρρύθμισιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πνευματικοῦ αὐτῆς βίου.

Τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος κατηγόρησεν τὴν Βασιλίδην διὰ νὰ ἰσοπεδώσῃ τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἠθέλε νὰ θεμελιώσῃ τὴν Δημοκρατίαν, ἀπεδόθετο εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν ἀλιρουϊστικὸν καὶ κοιτῆς ὠφελείας ἀγῶνα. Κέντρον ἐπὶ πολὺ λάμψεως ἀπολυταρχικοῦ μεγαλείου ἡ Γαλλία, ἀφοῦ ἔδωκεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν λαοὺς τὸ ὑπόδειγμα τῆς κρατικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς δημιουργοῦ ἰσχύος, συνηοδάνθη, καθ' ἣν στιγμὴν ἐδοκίμαζε τὰ δεινὰ τοῦ θεοκρατικοῦ καθεσιώτος, ὅτι εἶχε καθήκον νὰ δώσῃ εἰς τὸν κόσμον καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ καταλύειν.

Καὶ μὲ τὸν πέλεκυν ἀνὰ χεῖρας δὲν ἐδίστασε νὰ καταφέρῃ κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς σώματος τὰ δεινότερα τῶν πληγμάτων, μόνον καὶ μόνον διότι ἐγνώριζεν ὅτι αὐτὰ θὰ ἔφερον τὴν ἐξυγίανσιν εἰς τὸν ὀργανισμόν. Οἱ ἱστορικοὶ κριτικοί, οἱ ἐπιστῆς κατέγιναν εἰς μελέτας ψυχολογίας ἐπὶ τῶν φοβερῶν ἀντιθέσεων τὰς ὁποίας παρουσίασεν ἡ ἐπαναστατικὴ περίοδος ἐν Γαλλίᾳ, εἰς μάτην προσπάθησαν νὰ μαντεύσουν ὅ,τι τὸ ἐνστικτον ἐνὸς λαοῦ ὑπηγόρευσεν εἰς ὑπερβολὰς ἀρετῆς καὶ κακίας κατὰ τὸν καταλυτικὸν καὶ δημιουργικὸν ἐκείνον τυφῶνα. Ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἦτο μία κοσμογονία, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἰσχύσουν οἱ συνήθεις κανόνες καὶ ὅροι τῶν κοινῶν ἱστορικῶν γεγονότων.

Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει νὰ θαυμάσῃ κανεὶς περισσότερον εἰς τὴν ἱστορίαν ἐκείνην, εἶναι τὸ ψυχικὸν σθένος τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ καὶ οἱ θησαυροὶ καρτερίας, ἀποφάσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ, τοὺς ὁποίους ἔδειξεν ὅτι κατέχει καὶ γνωρίζει νὰ χρησιμοποιῇ. Εἰς ὅραν καθ' ἣν τὰ πάντα εἶχον ἀναταραχθῆ καὶ σωρὸς ἐρειπίων ἔμενεν ἀπὸ καθεστὼς ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας θεμελιωθέν, ἤρνεσεν ὁ κίνδυνος ἀπὸ τὴν κοινὴν συνωμοσίαν ἄλλων κρατῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τῆς Γαλλικῆς ἐλευθερίας, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν ψυχὴν τὴν δύναμιν νὰ θαυματουργήσῃ.

Ἀπὸ τὴν τέφραν καὶ τὰ ἐρείπια ἀνεκηήσαν πόροι ἀνεξάντλητοι. Ἡ βιομηχανία ἔλαβε κολοσσιαίας διασάσεις, ἡ ναυτιλία, τὸ ἐμπόριον, αἱ βιοτεχνικαὶ ἐργασίαι συσσώρευσαν πλοῦτον καὶ δύναμιν καὶ ἀκμήν. Τὰ φῶτα τῆς παιδείας διεδόθησαν μέχρι τῶν ἀπωτάτων χωρίων. Ὁ ἀγρότης ἀπεγίναξε πᾶσα πίεσιν κυρίου καὶ αὐθέντου. Ἡ ἀστικὴ τάξις ἠθνόηθη ν' ἀπολαύσῃ ὅλων τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀνεμπόδιστου ἀναπτύξεως τῆς δραστηριότητός της.

Ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἐπέτρεψε τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῆς ἐνεργητικότητος ἑκάστης τάξεως καὶ οὕτω τὴν κατάστασιν τοῦ ληθάργου καὶ τῆς βραδείας σήψεως διεδέχθη ἀληθὴς πυρετὸς ἐνεργείας, ὁ ψώσας τ' ἀνώνυμα μοιρολατρικὰ πλήθη, τὰ ὁποῖα ἡ βούλησις τοῦ Μονάρχου διέθετεν ὡς ἴδιον κτῆμα, εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐνωνειδήτων δημιουργῶν νέας ζωῆς, πολιτῶν ἐλευθέρων, οὐδένα κύριον ἄλλον γνωριζόντων πλὴν τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ θέτουν εἰς τοὺς τούτου. Ποτὲ ἡ ἱστορία δὲν εἶδεν ἀφῶνισιν τόσον ἐκπληκτικὴν τῆς λαϊκῆς ψυχῆς καὶ δημιουργίαν διαδεχομένην τόσον ταχέος τὴν καταστροφὴν τόσον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

ΣΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Εἰς τὸ ἐρώτημα τίς συνέβαλεν εἰς τὴν ἔκρηξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως; τίς παρεσκεύασε καὶ τίς ἐνέπνευσε εἰς τὸν ὑπόδουλον Ἑλληνισμὸν τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τίς ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὸν τὴν τερατείαν ἐκείνην ἠθικὴν δύναμιν ὅπως μόνος ἀντιμετωπίσῃ τὸν γίγαντα δεσπότην, ἡ ἁπλῆ ἔρευνα τῆς ἱστορίας ἀπαντᾶ ἀδιστάκτως ὅτι τοῦτο ἐφείλεται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κλῆρον.

Ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος ἔστις εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως λυβὼν πρὸς κοινὴν κατάπληξιν, κατὰ τὸν γνωστὸν παγηγυρικὸν τρόπον παρὰ τοῦ Μωάμεθ τοῦ Β' τὰ μεγάλα ἐκείνα θρησκευτικὰ, πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ ἔτι προνόμια ἐπὶ τοῦ δουλωθέντος γένους. Δὲν ἔκαμε κατάχρησιν αὐτῶν πρὸς ἴδιον ὄφελος. Δὲν τὰ ἐχρησιμοποίησεν ὅπως κάποιος ἀνάκτορα περικυλῇ καὶ περιβληθῇ μὲ τιμὰς καὶ πλοῦτη, δὲν ἐχειροτόνησε τῶν ὑποδούλων τὴν θέσιν, ὅπως φανῇ ἀρεστὸς εἰς τὸν κατακτητήν, δὲν ἔπνιξε τὰ ἀπομείναντα ἴχνη τῆς πνευματικῆς δόξης. Ἔπραξε ὅμως κάτι ἄλλο, τὸ ὁποῖον θὰ προκαλῇ εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα, τὴν κατάπληξιν καὶ τὸν ὕπερ αὐτοῦ σεβασμὸν παντὸς πεπολιτισμένου καὶ φιλελευθέρου ἀνθρώπου, τὴν ἀΐδιον δὲ εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἀνεῦ νὰ ζητήσῃ νὰ στερεωθῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μετὰ πομπῆς τὸν ἐπονειδίθη ὁ Πορθητής, ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος κατῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ταπεινωθέντα λαόν. Ἀντελήφθη ὅτι δὲν ἀπέμενον πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους εἰ μὴ αἱ ἴδιαι δυνάμεις. Ἀλλὰ ποῖαι δυνάμεις; Ὁ ἐπελθὼν κατακλυσμὸς εἶχε παρασύρει καὶ τὴν τελευταίαν του ἰκμάδα. Διὰ νὰ δύναταί τις νὰ ὁμιλῇ περὶ δυνάμεων, ἔπρεπε ν' ἀχρίσῃ νέα δημιουργία νέου Ἔθνους, νέου λαοῦ, νέων ἀνθρώπων. Ἔπρεπε εἰς τ' ἀνθρώπινα ἐκεῖνα ράκη νὰ εἰσέλθουν νέαι ψυχαί, νὰ ἐμφυσηθῇ νέον πνεῦμα. Καὶ τὸν ἄθλον αὐτὸν ἀνέλαβε βραδέως μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς, ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος: μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν Ἑλλήνων λογάδων.

Τρεῖς αἰῶνες διέρρευσαν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐφαίνετο ἐξαφανισθεὶς ὑπὸ τὸν σκοτεινὸν πέπλον τῆς δουλείας. Καὶ ὅμως, κάτω ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν νέκρωσιν μία νέα ζωὴ ἀνεγεννᾶτο, κάτω ἀπὸ τὸ βαθὺ ἐκεῖνο σκότος ἔνα νέο φῶς ἐπροβάλλε ἕνα φῶς πνευματικόν, τοῦ ὁ ποίου τὰς δάδας ἐνράτει ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος. Κατενόησεν οὗτος ἀμέσως, ὅτι δύο κυρίως δυνάμεις ἐχρειάζοντο διὰ νὰ δώσουν νέαν ζωὴν εἰς τὰς νεκρωθείσας ψυχάς. Καὶ αἱ δυνάμεις αὗται ἦσαν τὸ μὲν ἡ Θρησκεία, τὸ δὲ ἡ Παιδεία. Διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπλασιν, διὰ τὴν ψυχικὴν ἀναγέννησιν, διὰ τὴν ἀφύπνισιν τῶν ἰσωτερικῶν ἀκίνων δυνάσων, δι' ὧν θὰ καθίστατο νοητὴ ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας καὶ θὰ ἐπεδιώκετο κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἀπὸ κτησίς της. Καὶ τὰς δύο αὐτὰς δυνάμεις ἐχρησιμοποίησεν ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος ἐν μέσῳ μεγίστων κινδύνων, θυσιῶν καὶ αἱματος. Εἰς πολλοὺς τῶν Πατριαρχῶν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν ἐστοίχισε, εἰς ἐτι δὲ πλείονας, ἐξευτελισμοὺς καὶ ἐξορίας. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὑπῆρξαν καὶ τινες οἵτινες ἐφάνησαν ἀμνήμονες τῶν ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων αὐτῶν. Τί σημαίνουσι ὅμως τρεῖς καὶ τέσσαρες ἐξαιρέσεις ἀπέναντι τῆς πλειάδος Πατριαρχῶν στεφανωθέντων διὰ τοῦ μαρτυρίου;

Τὶ σημαίνουσι τὰ ὀλίγιστα ἀσθενῆ πνεύματα πρὸ τοῦ ἱεροῦ ἁσμοῦ τῶν ἱερόλαυρ, ἀνυπερασπίστων, ἀναγκάθεν ἐγκαταλελειμένων ἐκείνων ἐθναρχῶν, οἵτινες ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν ἠνίλουν σθένος καὶ δύναμιν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν)

Η ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαριστησιν δημοσιεύομεν περικοπὴν δημοσιεύματος (ἐλλείψει χώρου μὴ δυνάμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον) τοῦ ἐνθέρμου ὑποστηρικτοῦ τῆς ἀγροτικῆς τάξεως κ. Ι. Π. Κουτσογχέρα. Ὁ κ. Κουτσογχέρας εἶνε γνωστότατος εἰς Κύθηρα ἐπισκεφθεὶς δὶς τὴ Νησί μας καὶ ἐξηγήσας δι' ὁμιλιῶν τὰ τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀγροτῶν.

Χώρα ὅμως ἀπὸ τὴν ὡς ἕνα σημεῖο ἄμβλυνση τῶν προβλημάτων ἡ συνταξιοδότηση τῶν ἀγροτῶν θὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς ὑπαίθρου, δίνοντάς τους τὴν αὐτοτεμοίθηση ποὺ χρειάζεται ὁ ἄνθρωπος· θὰ κάμῃ τοὺς ἀγρότας περισσότερο ἀποδοτικοὺς γιατὶ ὅταν ἔρουν ὅτι θὰ ἔχουν διασφαλίσῃ τὴν ζωὴ στὰ γεράματά τους, θὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν φοβία τῆς ζωῆς καὶ τὸ αἴσθημα τῆς φυγῆς, ποὺ δίνει τὴν σφραγίδα τῆς προχειρότητος στὶς γεωργικὲς ἀπασχολήσεις καὶ θὰ ἀποκτήσουν κέφι γιὰ μακροπρόθεσμα ἔργα ἀτομικῆς καὶ κοινῆς ὠφελείας.

Πενταχοσίων ἢ καὶ τριακοσίων ἀκόμη δραχμῶν μηνιαία σύνταξη στὸν ἡλικιωμένο ἀγρότη, ἐξασφαλίζει τὴν ζωὴ καὶ θὰ ἔχῃ καὶ ἀγαθοποιὸ ἀντίκτυπο γιὰ τὰ χωριὰ μιὰ ποὺ τὸ χρῆμα τῶν συντάξεων θὰ κυκλοφορῇ στὰ χωριά, αὐξάνοντας τὴν ἀγοραστικὴ δυνατότητα τοῦ κατναλωτικοῦ κοινοῦ τους.

Ἔτσι θὰ γίνῃ καὶ μιὰ σχετικὴ ἀποκέντρωση τοῦ πλούτου ἀπὸ τὶς πόλεις πρὸς τὰ χωριά, καὶ μιὰ ἀρχὴ πληρωμῆς ἑνὸς ἐλαχίστου μέρους τῶν κοινωνικοῦ χρέους τῶν ἀνθρώπων τῶν πόλεων πρὸς τοὺς ἐργαζομένους τῆς ὑπαίθρου, πρὸς τοὺς ὁποίους πολλὰ ὀφείλουν. Ἄλλωστε δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πὼς ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία καὶ οἱ ἀγρότες ὄχι μόνο τροφοδοτοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἐπαγγέλματα ἀλλὰ καὶ συνεισφέρουν ἄμεσα ἢ ἔμμεσα καὶ γιὰ τὶς συντάξεις τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν τῶν πόλεων. Καὶ ἐπὶ πλέον ὁ θεσμὸς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων στηρίζεται στὴν θεμελιώδη ἀρχὴ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεξαρτήσεως καὶ τοῦ κοινωνικοῦ χρέους, ἀπὸ ὅπου ἀπορρέουν δύο βασικὲς ὑποχρεώσεις κάθε ὀργανωμένης Κοινωνίας, δηλαδὴ ἡ ἀσφάλεια κατὰ τὰς κινδύνων τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἐξασφάλιση ἑνὸς κατωτάτου ὁρίου διαβιώσεως κάθε μέλους της. Καὶ ἀν εἶναι ἀλήθεια πὼς ὅλοι γενιόμαστε χρεωστες τῆς κοινωνίας τὶ πρέπει νὰ ποῦμε γιὰ τὴν κατάχρεη κοινωνία τῶν ἀστῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ὑπαίθρου ;

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΦΟΔΙΩΝ

Ὡς ἀνεκρέφομεν εἰς ἄλλην στήλην ἡ διανομὴ τοῦ δωρηθέντος ὑπὸ τῶν Νεοζηλανδῶν ἰματισμοῦ συνεχίζεται. Ἐκτὸς τοῦ ἰματισμοῦ, οἱ Φιλόθρωποι Νεοζηλανδοὶ διέκειμον καὶ δέματα παιγνιδία. Ἐντύπωσιν προκαλέσαν σημείωμα ἑνὸς μικροῦ Νεοζηλανδοῦ γραμμένο εἰς τὴν ἀγγλικὴν, καὶ κρυμμένο μέσα σ' ἕνα ψεύτικο κουνελάκι. Τὸ σημείωμα ἔγραφε :

«Αὐτὸ εἶναι ὁ Πέτρος τὸ κουνελάκι, ἀπὸ τὴν Νέα Ζηλανδία. Ἐδόθη ἀπὸ ἕνα μικρὸ παιδὶ τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τὸ Γουίλιγκτων ὀνόματι Κέβιν τὸ ὁποῖον εὐχεται στὸ μικρὸ ποὺ θὰ λάβῃ τὸ ἀγαπημένο του Πέτρο—Κουνελὶ πολλὰς εὐτυχεστέρας ἡμέρας εἰς τὸ μέλλον».

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

Μόλις σᾶς γνώρισα μάτια γαλήνια, ὦ ! ἡ χαρά μου ἦταν πολὺ μεγάλη.
Μὲς τὴν ἀγνή σας μορφὴ ἐγὼ μάντεψα, πὼς κρύβετε πλούτη ἀγνά
Θείας χάρη.
Βοήθαμε Θεέ μου νὰ βλέπω μορφὲς σὰν κεσᾶς. Ὦ ! ἡ ψυχή μου πὼς ἀγαλιάζει.
Θαρρῶ πὼς στὰ στήθη μου ἐδῶ μέσα βαθειὰ δὶα ὁ Θεὸς ἠσυχάζει.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΤΡΕΖΟΣ - Γλύπτης

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Ὁ Μονογενὴς τῶν λαοφιλήτων ἡμῶν Βασιλέων Υἱός, εἰς λαμπρὰν τελετὴν ἔδωκε προσφάτως τὸν ὅρκον τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου. Σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς Λαός δοτις εἶδεν αὐτὸν γεννώμενον καὶ ἀνδρούμενον, εὐχεται ὅπως ὁ ἐγγονὸς τοῦ ΙΒ' Κωνσταντίνου φέρει τὸν Στρατὸν του ἐνώπιον τῶν πυλῶν τῆς Βασιλευούσης καὶ στεφθῇ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ὡς ΙΓ' Κωνσταντῖνος. Εἴθε αἱ προσεύκαι πόθοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ εὐοδωθοῦν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σας Ὑψηλότατε.

ΒΡΕΤΤΑΝΩΝ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΜΠΗ — ΜΠΗ — ΣΙ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπομπὴν τῆς 21ης Ἰουνίου, μετεδόσαν δηλόσεις τοῦ Βρεττανοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Μάκ — Μίλλαν σχετικὰς μὲ τὸ πρωτεύοντα βρεττανικὸν σχέδιον ἐπιλύσεως τοῦ Κυπριακοῦ τὸ ὁποῖον τόσον ὁ κ. Μακ — Μίλλαν ὅσον καὶ ὁ βρεττανικὸς τύπος ὁ ἐστεν ψευδόλογος, χαρακτηρίζουν ὡς ἄριστον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεγνώσθα τὴν γνώμην τοῦ Λαοῦ, ἀπερρίψεν ἀσυζήτητ τὸ κατάπτυστον κατασκεύασμα τῶν ὑπουλῶν κοσμοδυοφόρων τοῦ Φῶρεϊν "Ὀρις. Θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν οἱ εὐγενεῖς μαλάβδοι τοῦ Μέτω, ὅτι ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ πειρατικὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐσκίρτιζον τὸν τρόπον παρῆλθεν. Τὴν γῆραιὰν ἀκμὴ ἀφῶτεα ἀφγαν ἄνευ λέρματος τὸ ἀμαρτωλὸν παρελθόν, καὶ τὰ κακουργήματα ποὺ διέπραξεν εἰς βάρος τῶν ὑποδούλων. Τὸ ἀπόμεμα ἦτο κάποτε. «Κυβέρνα τὰ Κύματα Βρεττανία». Σήμερον δυστυχῶς, ἡ πονηρὰ Ἀλβιὼν κυβερνᾶ μόνον τοὺς ἀγόνους βράχους της. Καὶ τὸ ρηθὲν δὲν συνεπληρώθη ἀπολύτως. Ἔχομεν καιρόν.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΑΠΟ δημοσιευθεῖσας εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον Ὁμιλίαν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Κοιν. Προνοίας κ. Ἰωάννου Ἅγγρέκε, πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ζήτημα τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀγροτῶν προωθεῖται συνεχῶς. Ἐκτὸς τῆς παρεχομένης φαρμακευτικῆς καὶ Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ἡ ἀπονομὴ συντάξεων εἰς τοὺς κα ταλαμβανομένους ἀπὸ τὸ ὅριον ἡλικίας ἀγρότας, θὰ ἀνακουρίσῃ ἀποσθήποτε τὴν πενομένην ἀγροτικὴν τάξιν, θὰ ἀνακόψῃ τὴν μετανάστευσιν, καὶ τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας ἐφ' ὅσον οἱ ἀγρότ αι δὲν θὰ ἔχουν λόγον νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν γῆν τῶν πατέρων τους. Καὶ ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τὴν Κυβέρνησιν Καραμανλῆ τὸ ὅτι ἐπὶ τῆς θητείας της ἤρχισεν πραγματοποιουμένη ἡ μεγάλη αὐτὴ κοινωνικὴ ἀποκατάστασις τῶν αἰμοδοτῶν τοῦ Ἐθνικοῦ μας κορυφῆ. Εὐχόμεθα ὅπως αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ἅγγρέκε λάβουν συντόμως σάρκα καὶ ὀστᾶ.

ΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ

ΚΑΘ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ὥραν 7 π. μ. ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν μεταδίδεται θρησκευτικὴ ὁμιλία τοῦ τέως Ὑφυπουργοῦ καὶ νῦν Βουλευτοῦ κ. Χρυσ. Καραπιπέρη. Ὁ ὁμιλητὴς διεξέρχεται τὰ θέματα μὲ βαθεῖαν Θεοσοφικὴν πεῖραν καὶ πίστιν εὐλαβῆ. Διὰ τοῦ πειρόντος σημειώματος ἐκφράζεται πρὸς τὸν κ. Καραπιπέρη ἡ βαθυτάτη εὐγνωμοσύνη ὅσων χριστιανῶν δὲν εἶναι εὐκολος διὰ κάποιον λόγον ἢ μετάβασις εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

ΑΙ ΑΜΝΑΔΕΣ ΧΙΟΥ

ΠΕΡΥΣΙ κατόπιν ἀπορρόπτος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀπεφασίσθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος τούτου καὶ ὑπὸ τύπον βραχυπροθέσμων δανείων χορήγησις πιστώσεων εἰς προσδευτικὸς ἀγρότας πρὸς ἀγορὰν ἀμνάδων τῆς ἐκλεκτῆς ράτσας Χίου καὶ Μυτιλήνης. Ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μεταβᾶσα εἰς Μυτιλήνην Ἐπιτροπὴ βάσει ἀγνώστων εἰς Ἡμᾶς ἐπιφυλάξεων, δὲν προέβη εἰς ἀγοράς. Ἐκ τῶν ὀστέρων ἀπεδείχθη ἡ ὀφελιμότης τούτων διὰ τὴν αὐξησιν κτηνοτροφίας, ὥστε ἡ Α.Τ. ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς προσπαθείας της προκειμένου διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ νὰ αὐξηθοῦν οἱ πόροι τῆς φθινούσης ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΝ ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Ο ΠΑΝΘΥΣΜΟΣ τῆς νήσου δὲν δικαιολογεῖ τὴν ὕπαρξιν τόσων Κοινοτήτων, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων μόνον τυπικῶς ὑφίστανται, στερούμεναι συμβολίων, γραμματέων κ.λ.π., ἐνῷ ἀρκεταὶ ἐξ αὐτῶν περιπτεραὶ εἰς ἀναγκαστικὴν ἀδρανεῖαν. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀρξίν τοῦ κ. Νομάρχου ἔκτὸς τῶν ἄλλων ἐπειγόντων ζητημάτων, νὰ μελετηθῇ σοβαρῶς καὶ ἡ μελλοντικὴ συγχώνευσις τῶν Κοινοτήτων διότι μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν, παρακωλύουν ἀντὶ νὰ ὑποβοηθοῦν τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν των, ἡ ὁποία μόνον διὰ τοῦ τρόπου τοῦ ὑποδεικνύομεν ἐξασφαλίζεται.

4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1958

Ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἑορτῇ τοῦ φίλου καὶ συμμάχου Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ ἐγγυητοῦ τῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν, ἀπευθύνομεν τὰ εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας πρὸς τὸν Πρόεδρον, τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν Λαὸν τῶν Η. Π. Ἀμερικῆς.

"ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ"

ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Στὸ δρόμο τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπο

Ἡ ζωὴ τώρα ἀρχίζει νὰ μιλᾶ μέσα μας πιὸ ὑπεύθυνα. Βλέπουμε τὸν συνάνθρωπό μας καὶ νοιώθουμε ὅτι καὶ ἐμεῖς εἴμεθα ὑπεύθυνοι γιὰ τὸ κατάντημά του. Ἕνα αἴσθημα Κοινωνικῆς εὐθύνης ἀρχίζει νὰ κυριαρχῇ στὴν ὑπαιθρή μας καὶ βγαίνουμε ἀπὸ τὴν κατάσταση τῆς μονήσως. Κάτι νέο μπαίνει στὴ ζωή μας, ὅπως παρουσιάζει καθημερινῶς ὁ βίος. Ὁ κύκλος τῆς κοινωνικῆς μας δράσεως διαρκῶς ἐπεκτείνεται.

Ἡ ζωή μας γίνεται πλέον ἐνδιαφέρουσα. Οἱ ἀνθρωποι ὁμιλοῦν εἰς τὴν ψυχή μας ἄπως πρίν.

Κάθε ἐπίσκεψις καὶ κάθε ἐπαφή μας μὲ ἕνα ἀγνωστό μας πρόσωπο προκαλεῖ καινούργια συναισθήματα στὴν ψυχή μας. Ἀντικρύζομε τὸν πόνο, τὴν ἀρρώστεια, τὴν δυστυχία καὶ εὐτυχία. Κάθε περίπτωσις μᾶς φέρνει πιὸ κοντὰ στὴν ἀνθρώπινη ψυχή. Ὅλα τὰ κενὰ τῆς ψυχῆς μας γεμίζουν. Κάθε δικό μας ὑποχωρεῖ. Καὶ ἔτσι, ἡ ἀγάπη μιλᾶ βαθύτερα μέσα στὴν ψυχή.

Καὶ τόσο ἡ ζωή μας γίνεται πιὸ ἁπλή, πιὸ εὐκολη, πιὸ χαρούμενη.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Δωρεαί

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀβραντινάκης εἰς μνήμην Ἰωάννου Μεγαλοκονόμου δραχμὰς διακοσίας ὑπὲρ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου.

— Εὐχαριστήριον

Ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους οἱ ὁποῖοι ἔκαμον τὴν εὐχὴν κλαυσίγελων κατὰ τὴν συγχαρεῖσαν ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει μου ἐορτήν.

Κωνσταντῖνος Σταῦης

— Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν ἰατρῶν, τὸ ἀρόσφορ τοῦ Χαραλάμπους Θεοῦ. Καλλιγερὸν ἐκ Κελοκαιρινῶν.

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

(14ον)

Ἡ δὲ δούλη τῆς Ἁγίας ἔμεινεν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τεσσαρακοντα ἡμέρας καὶ ἤρχισε πολλὰς ψαλμῳδίας ἀγγέλων ἐπάνω τοῦ τάφου κατὰ πᾶσαν νύκτα. Ἐθεώρει δὲ καὶ φῶς οὐράνιον ὅπου περιέλαμπε ἐπάνω τοῦ τάφου τῆς Ἁγίας, καὶ αὐτὴ ἐδόξαζε τὸν Θεὸν ἐμακάριζε καὶ τὴν Ἁγίαν εἰς τὰ θεωρούμενα. Καὶ μετὰ τεσσαρακοντα ἡμέρας ἦλθεν ἐν πλοῖον τῶν Χριστιανῶν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον καὶ κατελθοῦσα αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Νήσου καὶ ἐδιηγοῦσε ἅπαντα τὰ περὶ τῆς Ἁγίας γενόμενα εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἃς ἐδιώδευσεν.

Καὶ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα, ἤρχοντο εἰς τὴν Νῆσον ταύτην χάριν εὐλαβείας καὶ προσκυνήσεως τῆς Ἁγίας καὶ ἔκτισαν μικρὸν ναὸν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ Ἅγιον αὐτῆς καὶ μαρτυρικὸν λείψανον. Αὐτὸς δὲ ὁ Ναὸς ἔγινε πηγὴ θαυμάτων εἰς τοὺς προσερχομένους μετὰ πίστεως, διότι ἐρημίαν τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ προσήρχοντο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πλησιοχώρους τόπους καὶ ἐώρταζον τὴν μνήμην της, τὴν Ἰην Αὐγούστου διότι κατ' αὐτὴν ἀπετμήθη.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΕΙΓΜΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ

Κατὰ τὰς περιόδους ποὺ εὑρισκόμεθα μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἁγίας Ἑλέσης μέσα σὲ πολλὰς χριστιανικὰς ἐκδηλώσεις ποὺ ἀντικρύσαμε ἀπὸ ἅλα τὰ στρώματα τοῦ Νεοῦ συνέπεσε νὰ ἴδωμεν καὶ τὸ ἑξῆς:

Ἤτο ἐν ζεύγος ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας ξένων ἐκ Κυθήρων. Ἐνῶ περιεργάζοντο τὰ τῶν κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων γύρω τῆς Ἐκκλησίας ἡ σύζυγος ἔπιασε μικρὴ Πέτρα καὶ τὴν ἔθεσε στὴ τσάντα της. Ὁ Σύζυγός της τὴν ἐρωτᾶ: «Τί θὰ τὴν κάμῃς αὐτὴ τὴ πέτρα; Καὶ μὲ ἀφέλειαν ἀπαντᾶ: Μπορεῖ ἡ Ἁγία Ἑλέσα νὰ ἐπιφτάτησε ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ πετράδι καὶ τὸ πῆρα νὰ τὸ τοποθετήσω στὰ εἰκονισματά μας».

Ἐν συνεχείᾳ δημοσιεύομεν ὡς ἔχει ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβομεν ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζει πίστις καὶ ἐλπίδα πρὸς τὴν Θείαν Δύναμιν.

«Ἀγαπητὲ Κύριε Σταῦη,

Ἐδιάβασα στὴν Ἐφημερίδα σας τὸ θαῦμα τῆς Πολιοῦχου Ἁγίας Ἑλέσης καὶ συγκινήθηκα πολύ. Ἐπειδὴ δέ, εἶμαι ἀσθενὴς ζητῶ καὶ ἐγὼ τὴν βοήθειά της γιὰ νὰ βρῶ τὴν ὑγεία μου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχω οὔτε συγγενεῖς οὔτε κανένα γνωστὸ νὰ γράψω, ἀπευθύνομαι σὲ σᾶς καὶ σᾶς παρακαλῶ ἂν δὲν σᾶς εἶναι δύσκολο νὰ μ' ἀνάψετε ἕνα κερὶ στὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας καὶ νὰ μοῦ γράψετε ἂν θέλετε πόσα ἔξοδα χρειάζονται καὶ ἂν βρίσκης δωμάτιο γιὰ μιὰ δυὸ ἡμέρες νὰ μείνης γιὰ νὰ προσκυνήσης.

Μὲ τὴν πεποίθησιν πὼς θὰ ἐκπληρώσητε τὴν παράκλησίν μου σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

Ἀγγελικὴ Μαρούλη»

Σημείωσις: Ἡ ἀπάντησις ἐδόθη ὡς ἔπρεπε.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Αἱ πιστώσεις τῆς Α. Τ. Ε. Κυθήρων.

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐκ παραβρομῆς ἀνεγράφη ὅτι ἡ Α. Τ. Ε δὲν χορηγεῖ πιστώσεις εἰς τοὺς Κυθηρίους τοὺς ἔχοντας ἀνάγκας ποιμένων. Ἐπανορθώνομεν ὅθεν τὸ λάθος καὶ σημειώνομεν ὅτι ἐξαιρετικὰ ἐξυπηρετοῦμεθα παρὰ τῆς Α. Τ. Ε. γενικῶς ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ προϋπολογὶν τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς πάντα ἀγρότην κάθε νομὶμον ἐξυπηρέτησιν. Καὶ ὁ γράφων εἶνε παντοτε ἐκεῖ ὅπου ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατ' ἔτος ἐξυπηρετεῖται διὰ πιστώσεων εἰς ὅλας τὰς γεωργικὰς τοῦ ἀνάγκας.

ΕΚΛΕΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΑΙ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΙ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΕΟΝΤΣΙΝΗ

Ὁ Νικόλαος Λεοντσίνης ἐκ Κεραμουτοῦ ἔμπορος ἡλικίας ἐτῶν 60 ἐνῷ ἐπρίσκετο εἰς τὸν ἀγρόν του τὸ καὶ δουρίκα του ἐκλέισισε αὐτὸν καὶ τοῦ ἐπροξένησε μικρὸν τραῦμα. Ὅπως ἤθελε ὑπάρχει ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος καὶ ἤτο ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν ἰατροῦ. Ἀμέσως ὅμως τὸ τραῦμα ἐθεράπευσε ἀπιθανῶς καὶ οἱ ἰατροὶ τῆς τραπεζείας μας ἀπεφάνθησαν ἐν συμβουλίῳ ὅτι ἦτο κατεπείνασμα ἢ ἀνάγκη νὰ μεταφερθῇ εἰς Ἀθήνας διὰ νευρουργικὴν ἐπέμβασιν. Ὑπέδειξαν δὲ ὅτι ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῇ μέσον μεταφορᾶς δι' ἀεροπλάνου διότι καὶ πλοῖον δὲν ἠτήρνε ἀλλὰ ἡ θαλασσία μεταφορὰ θὰ ἔβλαπτε.

Δυστυχῶς τὸ Νοσοκομεῖον ἐνταῦθα δὲν ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ τίποτα. Ἔγιναν αἱ δέουσαι ἐνέργειαι ἐκ τῶν τέκνων του παρὰ τοῖς ὁμοιόθεοις ἐν Ἀθήναις καὶ ἤρχετο εἴδησις ὅτι τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἤρχετο Ἑλικόπτερον τὸ ὁποῖον παρεχώρει ὁ θος Ἀμερικανικὸς Στόλος. Εἶχε ἐπισημανθῇ καὶ τὸ μέρος ποῦ θὰ προσγειοῦτο τὸ ἑλικόπτερον (εἰς τὴν διασταύρωσιν ὁδοῦ Κεραμουτοῦ - Καρβουνάδων).

Ἡ εἴδησις ἐκυκλοφόρησε ἀστραπιαίως καὶ οἱ κάτοικοι οἱ ὁποῖοι ἐξετίμουν τὸν ἀσθενῆ Νικόλαον Λεοντσίνην καὶ εὑρίσκοντο εἰς ἀγωνίαν διότι εἶχε διαδοθῆ ὅτι κινδυνεύει, ἐσυγκεντρώθησαν εἰς τὸ ὁρισθὲν σημεῖον καὶ διὰ νὰ ἴδουν τὸ ἑλικόπτερον τὸ ὁποῖον τὸ πρῶτον θὰ προσγειοῦτο στὸ Νησί μας καὶ νὰ ἴδουν τὸν ἀσθενῆ ἀναχωροῦντα. Δυστυχῶς (διότι φαίνεται ὅτι ἡτο τὸ πεπρωμένον νὰ ταλαιπωρηθῆ τόσον ὁ ἀσθενὴς ὅσον καὶ ὅλοι συγγενεῖς κ. λ. π. καὶ νὰ μὴ τύχῃ τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης ποῦ καὶ δυνατὸν νὰ ἐθεραπεύετο). Τὸ ἑλικόπτερον δὲν ἤρθε, ἐμποδισθὲν ὡς ἀνεκρίνοσε σχετικὸν τηλεγράφημα, ἐκ φοβερᾶς κακοκαιρίας.

Τὴν ἑπομένην αἱ ἐνέργειαι ἐστράφησαν νὰ ἐξευρεθῇ ὑδροπλάνον καὶ νὰ μεταφέρετο ὁ ἀσθενὴς εἰς Καψᾶλι.

Ἐκαθορίσθησαν ὥρα καὶ λεπτομέρειαι καὶ τὴν ἑπομένην πρωΐαν ὁ ἀσθενὴς μετεφέρετο εἰς Καψᾶλι καὶ ἐπερίμενον νὰ φθάσῃ τὸ ὑδροπλάνον, τὸ ὁποῖον ὡς ἐλέχθη ἔδιδε ὁ θος Ἀμερ. Στόλος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, πάλιν διὰ κακὴν τύχην. ἄρχισε νὰ φυσᾷ σφοδρὸς ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα μετεβάλλετο ἀμέσως εἰς ταραγμένην. Καὶ τέλος ἐμφανίζεται τὸ ὑδροπλάνον πετᾷ χαμηλὰ εἰς τὸ λιμάνι τοῦ Καψαλιοῦ πηγαίνει ἔως τὴ χῦτρα καὶ γυρίζει κάνει μερικὰς στροφὰς καὶ τὰ πράγματα λέγουν ὅτι δὲν ἤτο ἀσφάλεια νὰ προσθαλασσωθῇ καὶ ἔφυγε ἄπρακτον. Φυσικὴ ἦτο ἡ μεγάλη στενοχώρια στὸν ἀσθενῆ καὶ στοὺς οἰκείους του κ.λ.π. Ἡ στενοχώρια αὐτὴ ἐπέδρα δυσμενῶς εἰς τὸν ἀσθενῆ. Ἐπαναλάσθη ὁ ἀσθενὴς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κεραμουτοῦ. Οἱ θεράποντές του ἰατροὶ κ. κ. Φατσέας, Λευθέρης καὶ Κονελάκης παρηκολούθουν.

Τὴν νύκτα ἐκείνην τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγε ὅπως ὁ ἀσθενὴς νὰ μεταβῇ πάλιν εἰς Καψᾶλι καὶ νὰ περιμένῃ ἐκεῖ διότι τὸ ὑδροπλάνον θὰ ἔλθῃ πάλιν. Τὴν ἑπομένην πρωΐ ἡ ὅλη κουστωδιὰ παρευρίσκετο μὲ τὸν ἀσθενῆ εἰς Καψᾶλι. Ἐκεῖ ἐπερίμενον καὶ συνεγκεντρώθη καὶ πολὺς κόσμος. Δυστυχῶς, ἤοδε ἀπόγευμα καὶ τὸ ὑδροπλάνον δὲν ἐνεφανίσθη. Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἤρχετο τηλεγράφημα ὅτι ὑδροπλάνον δὲν θὰ ἤρχετο λόγῳ τρικυμίας. Νέαι φοβεραὶ στενοχώριαι καὶ ὁ ἀσθενὴς εἰς φοβερὰν κατάστασιν. Οἱ θεραπόντες ἰατροὶ ἐν Συμβουλίῳ συστήναν ὅτι πρέπει νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ ὅτι δήποτε μέσον (βενζινόπλοιον) διὰ Γύθειον καὶ ἐκεῖθεν δι' αὐτοκινήτου εἰς Ἀθήνας. Ἐπὶ τοῦ ὅμως βάβιον ὅτι ὁ ἀσθενὴς δὲν θὰ ἄντεχε εἰς ὅλην τὴν μετακίνησιν αὐτήν, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ καὶ τίποτα ἄλλο. Ἐτοιμάσθη τὸ πλοῖον, ὁ ἰατρὸς κ. Κονελάκης θὰ συνόδευε τὸν ἀσθενῆ.

Ἐπιβιβάσθησαν εἰς τὸ πλοῖον καὶ τέκνα του καὶ συγγενεῖς καὶ τὸ πλοῖον ἀνεχώρει ἐκ Καψαλίου διὰ Γύθειον ἀκολουθῶν κατεύθυνσιν ἀπὸ τὴν πλευρὰν Ἁγίας Ἑλέσης — Μυρτίδια. Δυστυχῶς ὅμως ἄλα αὐτὰ εἶχον τὴν ἐπίδρασιν εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ μόλις τὸ πλοῖον ἔβγαινε ἀπὸ τὸ Καψᾶλι καὶ ἔστριβε εἰς τὸν Τρίχηλα πρὸς τὴν Φελοτὴ ὁ ἀσθενὴς εἶχε κρίσι καρδιακὴν καὶ τὸ ὁποῖον ἐπανῆρχετο καὶ αἱ ἐνέσεις (ὡς πληροφορήθημεν) δὲν ἔκαναν τίποτα πιά, καὶ ὁ κ. Κοντολέων δίδει ἐντολὴν νὰ ἐπιστρέψουν ὁλοταχῶς πίσω εἰς τὸ Καψᾶλι.

Ἔφθασαν ἐκεῖ ἀπεβιβάσθησαν ὅλοι, ὁ ἀσθενὴς ἦτο πτῶμα, ἐτοποθετήθη στὸ σπίτι τοῦ κ. Μεγαλοκονόμου, ἀλλὰ σὲ λίγη ὥρα τὸ μοιραῖον ἤρθε καὶ ὁ Νικόλαος Λεοντσίνης ὁ Μεγαλλείτερος οἰκογενειάρχης τῆς Νήσου ἐπὶ τὸν ἡμερῶν μας (ἔνδεκα ἐκλεκτοὺς βλαστοὺς ἄξους Ἕλληνας πολίτας ἐγκαταλείπει ἐν ζωῇ) εἶχε ἀποθάνει. Μετεφέρθη στὸ σπίτι του εἰς Κεραμουτό. Τὴν ἑπομένην τὸ πρωΐ, καὶ ἐνῷ ἑτοιμάζον τὰ τῆς κηδείας, βόμβος μεγάλος ἠκούσθη, σὲ λίγο ὅλοι ἐλικόπτερα παρουσιάζοντο καὶ ἔκαμαν στροφὰς εἰς τὸ σημεῖον ποὺ εἶχε δοθῆ ὡς τόπος προσγειώσεως καὶ ἀφοῦ δὲν εἶδον τίποτα ἐπέταξαν πρὸς τὴν Σῶρα καὶ ἐπροσγειώθη τὸ ἓν ἐκεῖ καὶ μὲ Ἑλληνικὴν διάλεκτον εἶπον ὅτι «Ἤλθαμε νὰ πάρουμε τὸ ἀρφωτο παιδί» οἱ κάτοικοι ποῦ εἶχον συγκεντρωθεῖ εἶπον ὅτι δὲν ἦτο παιδί, ἤτο ἄνδρας μεγάλος ἀλλὰ ἀπέθανε. Τὸ πλήρωμα τότε εἶπε. «Πολὺ λυπούμεθα». Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ καιρὸς καλοσύνεψε. Αὐτὸ εἶνε τὸ Ἱστορικὸν τῆς ταλαιπωρίας καὶ τὸ τέλος τοῦ Νικολάου Λεοντσίνη.

Βαθύτατα δὲ ὁ Λαὸς συνεκινήθη ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θου Ἀμερικανικοῦ Στόλου, ἄσχετον ἂν λόγῳ τρικυμίας δὲν ἠδυνήθη νὰ μετακομισθῇ. Ἡ κηδεία ἔγινε τὸ ἀπόγευμα.

Μεγαλυτέρα συγκέντρωσις δὲν εἶχε γίνει στὰ Κυθηραϊκὰ χρονικά. Ἐπικηδίους ἐξεφώνησεν ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Νικόλαος Μαρέντης καὶ ὁ κ. Βασίλειος Νικόλαου Μαρσέλος ἐξάγαντες τὴν μεγάλην προσωπικότητατοῦ ἐκλειπόντος. Ἂς εἶνε ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ πρόσφα καὶ μὲ τόσας ταλαιπωρίας ἐσκέπασε τὸν ἐργατικώτερο νοικοκύρη τῆς περιφερειας μας, καὶ ὅλοι μας ἄς τον ἔχομε ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας. Στὴν Πονεμένη χῆρα Σύζυγο στὰς πονεμένας ὀφφανισσένταις θυγατέρας, στοὺς ἐκλεκτοὺς βλαστοὺς τοῦ ἐκλιπόντος οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τὴν ὡραίαν Κοινότητά μας ἀπευθύνομαι εἰλικρινεῖ καὶ ἐγκάρδια συλλυπητήρια εὐχόμενοι ὁλοψύχως ὅπως Παντοδύναμος Θεὸς χύσει βάλσαμον παηγορίας.

ΚΩΝ. ΣΤΑΘΗΣ

Θρησκευτικὴ στήλη

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(1ον)

Ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν ἀπαιτεῖ γράμματα ἀλλὰ «Μυαλό», τουτέστι πίστιν ὀρθήν, καὶ βίον χριστιανικόν. Γνωρίζει καὶ ὁ Διαβόλος, ὡς καὶ δαιμόνες τὰς γλῶσσας καὶ τὰς γραφὰς ἀλλὰ μὴ ἔχων «Μυαλὸ» δὲν ὠφελεῖται ἐκ τῆς τοιοῦτων γνώσεων. Ἐὰν ἐρευνήσωντο διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀθρώπων γράμματα, ὁποῖα ἢ ἔξω σοφία μετέρχεται, ἔπρεπε καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ ζητήσῃ μαθητὰς πεπαιδευμένους ἢ νὰ ὑποχρεώσῃ οὗτος προσέλαβεν ἀγρόικους καὶ ἀμαθεῖς, τοὺς ἁλιεῖς λέγω τῆς Γεννησαρέτ, νὰ διδαχθῶσι τὴν φιλοσοφίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀκολούθως νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τὸν μεγάλον σκοπόν του.

Ἀλλὰ τοιοῦτόν τι, ὁ θησαυρὸς τῆς σοφίας, δὲν ἐζήτησεν. Ἐξελέξατο δὲ μωρὰ καὶ ἀσθενῆ πρόσωπα πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον ὅπως διὰ τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ διὰ τοῦ Σταυροῦ, διὰ τῆς νευρόσεως θγλεδῆ τῶν παθῶν καὶ διὰ τῆς εἰς αὐτὸν Πίστεως. «Τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουδενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ».

Ἂν ἐχρειάζοντο γράμματα παρὰ ἀνθρώπων διδασκόμενα διὰ τὴν Ἱερὰν θρησκείαν, ἔπρεπε καὶ ὁ Προφήτανάξ Δαβὶδ νὰ ζητήσῃ καὶ μάθῃ τοιαῦτα, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος μεγάλη τῇ Φωνῇ μᾶς λέγει ὅτι τοιαῦτα γράμματα δὲν ἐγνώριζε πρὸσωπ. «Ὅλκ ἔγνων γραμματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του, ὁ κ. Νομάρχης ἐπεσκέφθη ὅλας τὰς Κοινότητας καὶ ἐξήτασε ἐπιτοπίως διάφορα προβλήματα καὶ ἀνάγκας των. Ὁ κ. Νομάρχης παρηκολούθησεν τὰ ἐκτελούμενα ὁδικὰ ἔργα ἐπισκεφθεὶς ἐν συνεχείᾳ τὰ διάφορα θρησκευτικὰ Ἱδρύματα ὡς καὶ τὴν πολιοῦχον Ἁγίαν Ἑλέσαν. Ὁ κ. Νομάρχης ἐξεδήλωσεν τὸ ἐνδιαφέρον του ὑποσχεθεὶς ταχεῖαν λύσιν τῶν τοπικῶν ζητημάτων. Ἡ μετάβασίς του εἰς Ἀντικύθηρα ἐματαιώθη λόγῳ ἀφοβρᾶς θαλασσοταραχῆς.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνεχώρησεν πρὸς λουτροθεραπείαν.

— Ἤρχισαν καὶ συνεχίζονται ἐνταικὼς αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως τοῦ Νέου διδακτηρίου Λιβαδίου.

— Ἀφίκετο εἰς τὴν νῆσον μας ὁ Ἑλληνοαυστραλὸς κ. Λούης Μίτσις ἔλκων τὴν καταγωγὴν ἐξ Ἠπείρου ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνθερμος φίλος τῶν Κυθηρίων. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν του, ὁ κ. Μίτσις ἐπεσκέφθη παλαιοὺς του φίλους, μεταβᾶς συγχρόνως διὰ προσκύνησιν εἰς τὰ ἱερὰ Ἱδρύματα Μυρτιδιωτίσης καὶ Ἁγίας Ἑλέσης.

— Ἐπίσης ἀφίκετο ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Γερακιάνικα καταγόμενος κ. Εὐάγγελος Δημ. Βενέρης. Ὁ κ. Βενέρης τυγχάνει νὰ εἶναι ἕνας ἐκ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Ἱδρύματος τῆς Ἁγίας Ἑλέσης

— Ἐπίσης ἀφίκετο ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Γερακιάνικα καταγόμενος κ. Εὐάγγελος Δημ. Βενέρης. Ὁ κ. Βενέρης τυγχάνει νὰ εἶναι ἕνας ἐκ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ. Ἱδρύματος τῆς Ἁγίας Ἑλέσης. Συνεχίζεται ἡ διανομὴ τοῦ διορθέντος ὑπὸ τῆς φιλανθρωπικῆς ὀργανώσεως ΚΟΡΣΟ τῆς Νέας Ζηλανδίας ἱματισμοῦ. Πεπρατουμένης τῆς διανομῆς θὰ δημοσιευθῇ ὁ ἀπολογισμός.

— Θὰ πραγματοποιηθῇ συντόμως ἡ βάπτισις τοῦ νέου πλοίου τῆς γραμμῆς, τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομασθῇ «Μυρτιδιώτισσα». Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, ἐπισκευάζεται ἐκτάκτως ἡ ὁδὸς Μυρτιδίων πρὸς Λιμνάρια.

Ὁ Παναγιώτης Καντιώτης ταμιακὸς ὑπάλληλος ἐπιβαίνων μοτοσυκλέτας, κατηυθύνετο ἐκ Φατσαΐκων πρὸς Χώραν, ὅτε λόγῳ ἀδείξιου χειρισμοῦ κατέπεσε ἐντὸς χάνδακος μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑποστῇ θλάσιν τοῦ χάνεος, καὶ ἄλλα μικροτραύματα. Οὗτος μετενέρθη εἰς τὸν Ὑγειονομικὸν Σταθμὸν Κυθήρων ὁπόθεν λόγῳ, τῆς σοβαρότητος τοῦ τραύματος, μετέχθη εἰς Ἀθήνας.

— Ὁ Θερισμὸς ἔληξεν. Ἡ συγκομιδὴ μετρία ὑπῆρξεν. Ὁ τιμαριθμὸς εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα. Ἡ τιμὴ τῆς πατάτας παραμένει σταθερὸς εἰς τὰς 3,50 δραχμὰς, καὶ δὲν προβλέπεται χαλάρωσις λόγῳ τῶν ἐξαγωγῶν. Ἡ ζάχαρη πωλεῖται πρὸς 15 δραχμὰς.

— Αἱ περιφοραὶ τῶν Σεπτῶν Εἰκόνων τῆς Ἁγίας Ἑλέσης καὶ Ἁγίου Θεοδώρου Ἐλήξαν. Τελοῦμεν ἐν ἀναμονῇ συμπληρώσεως τῶν στοιχείων διὰ νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς εἰσπράξεις εἰς χρῆμα καὶ ἔλαιον.

— Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἐπεβλήθη εἰς τὸν μηνυσθέντα ἐξάμηνος φυλάκισις μὲ τριετῆ ἀναστολήν.

— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως εἰς Κύθηρα τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος ὠργάνωσεν ἐκδρομὴν εἰς τὰ ἱερὰ προσκυνήματα, Ἁγίαν Ἑλέσαν καὶ Μυρτίδια.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης οἱ ἐκδρομεῖς παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς Ἁγίαν Ἑλέσαν μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας κατὰ τὸ ἰσχὺον ἔθιμον τοὺς προσεφέρθησαν εἰς τὰ Ἠγουμενεῖον ἀναψυκτικά. Ἀκολούθως μετέβησαν ἐν σώματι εἰς Γερμανικὰ καὶ Μυρτίδια ὅπου καὶ ἐγευμάτισαν.

— Ὡς εἴχομεν ἀναγράψει κατὰ τὴν ἐφετεινὴν καλλιεργητικὴν περίοδον μὲ τὴν βοήθειαν εἰδικοῦ ἀνεπτύξαμεν 200 φυτὰ γλυκοπατάτας. Ἐξ αὐτῶν πάμπολλα διενειμήθησαν ἐντελῶς δωρεάν.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

— ΣΥΝΕΧΕΙΑ —
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἐκ τῶν διωγμῶν ἐγκαιρότησιν, ἐκ τοῦ φανατισμοῦ τῶν ἀπίστων τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν; Τί εἶναι τέλος τὰ δύο ἢ τρία παραδείγματα τῆς φιλοχρίας, ἐνώπιον σειρᾶς ἀνδρῶν ἀκάμπτων πρὸ τοῦ πελέκους τοῦ δημίου, παρὰ τὸ αἱμόφυρτον πτῶμα Ἐθνάρχου συνεθριαζόντων καὶ ἀποφασιζόντων αὐτὰ ἐκείνα τὰ πρότερον, τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀπόλειαν τοῦ θρηνουμένου; Καὶ ὁ Ἕλλην ἱερεὺς μὲ τὴν τοπικὴν ἀμφίνιαν καὶ τὸ πενιχρὸν ράσον παρὰ τοὺς μυρίους κινδύνους, παρὰ τοὺς διωγμοὺς, ἐπέτυχε ἀγωνιζόμενος, παλαίων καὶ ἐγρηγορῶν, νὰ περισώσῃ τὰ ἐθνικὰ ναυάγια, νὰ διαιδόσῃ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις ἀκμαίας καὶ ζωηρὰς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ὅτε οἱ Λουκάφρεις καὶ οἱ Κονταρῆ καὶ οἱ Παρθένιοι καὶ οἱ Μελέτιαι ἐθαυματοῦντο, ὅτε ἡ ἐξορία, ἡ καθυίρεσις καὶ τὸ δεσμωτήριον ἦσαν συνηθέστατα ὁ κλῆρος τῶν στρατιωτῶν τῆς Ἐκκλησίας;

Καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅταν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐμπλέος πλέον αὐτοπεποιθήσεως; ἀπεφάσισε ν' ἀποτινάξῃ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας, ὁ "Ελλην κληρικός, ὁ Παλαιὸν Πατρῶν Γερμανός, ὕψωσε πρῶτος τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ; ἄμα τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ "Εθνους ἡ σώσις τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου δὲν

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς τὸ χωρίον Κάλαμος ἔπτυσαν ὡς πληρόφορ.ήμεθα καὶ διανέμουν ἄρτον κ.λ.π. κατὰ τὰς κηδείας. Καὶ ἄλλοτε ἔχομεν ἀναγράψει ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητον τοῦτο, οὔτε ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐλάφρυνσιν τῶν ἁμαρτημάτων τοῦ παθόντος. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς κηδείας εἶναι ἐκδήλωσις συμμετοχῆς εἰς τὸ πένθος τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐκλειπόντος. Συνεπῶς κανεὶς δὲν πηγαίνει στὴν κηδεία γιὰ φαγοπότι.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο τὸ ἅπαξ δειγμα τοῦ Κελά του νὰ ἀκολουθήσουν καὶ τὰ ἄλλα χωρία τῆς νήσου.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

1) Ὁ ἀπαισιόδοξος γκρινιάζει γιατί ὁ Παντοδύναμος ἔβαλε ἀγκάθια στὴν τριανταφυλλιά.

2) Ὁ αἰσιόδοξος εὐχαριστεῖ τὸν Παντοδύναμον διότι ἔβαλε τριανταφύλλα σ' ἀγκάθια.

2) Νὰ μὴ ἀγαπᾷς τὸν ὕπνον διὰ νὰ μὴ ἔλθῃς εἰς Θτάχιαν.

3) Τὸ νὰ ἀποκτᾷς θησαυροὺς διὰ ψευδοῦς γλώσσης εἶναι ματαιότης.

4) Αἱ ἁρπαγαὶ τῶν ἀσεβῶν θέλουσι ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀσεβοῦς ζητεῖ πάντοτε τὸ κακόν.

5) "Οποιος κλίνει τὰ αὐτά του εἰς τὴν φωνὴν τοῦ φτεχοῦ, θέλει φωνάξῃ καὶ αὐτός, καὶ δὲν θὰ εἰσακουσθῇ.

6) Ὁ ἄρχων πρέπει νὰ ἐνθυμεῖται τρία τινά: α) ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει, β) ὅτι κατὰ Νόμον ἄρχει καὶ γ) ὅτι δὲν θὰ ἄρχῃ πάντοτε.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἀγαπητὴ κυρία, εἶχα γνωρίσει τὸν πρῶτον σύζυγόν σας. Τί κρίμα νὰ πεθάνῃ τόσο νέος .....

Πράγματι. Αὐτὸ μοῦ λέει καὶ ὁ τωρινός μου σύζυγος.

Ὅστε ἀκούσατε τὴν Λιλὴ στὶς ἐξετάσεις τοῦ Πιάνου;

Βέβαια.

Καὶ τί λέτε γιὰ τὸ παίξιμό της; Χριστανικώτατο. Δὲν ἤξερε ἡ δεξιὰ τῆς τί ποιοῦσε ἡ ἀριστερά της.

Ἡ δασκάλα: Ὅστε μ' ἀγαπᾶς στὰ σοστά;

Ὁ Δάσκαλος: Ἀχ